

Anglická Elizabeth a jiné pohádky

„Tady mi bude dobře,“ prohlásila ježibaba spokojeně a bez pozvání se usadila v zahradním altánku. Vůbec se jí nechtělo jít do domu a seznámit se s rodiči Jeníka a Mařenky. Už jste o něčem podobném slyšeli? Ostatně, jak by se jim představila? A tak děti odešly samy domů pro limonádu a sušenky a pak pro všechny pohádkové knížky, které by ježibabu mohly zajímat. Jeník vzal do ruky iPhone a zkontroloval datum: bylo 1. července, půl druhý! V pohádkovém světě plyne čas rychleji než u nás, takže i když si děti myslely, že byly pryč dva dny, v našem světě uběhlo jen pár hodin! To Jeníkovi a Mařence okamžitě zlepšilo náladu, protože si určitě nikdo nevíšiml, že tu nebyli.

Když se vrátili s knihami do altánku, ježibaba právě dojídala poslední sušenku.

„Moje perníčky jsou lepší,“ oznámila dětem. Moc zdvořilá teda není, pomyslely si děti a podívaly se na sebe.

„Tohle je moje nejoblíbenější kniha – Čarodějnice z Yorku,“ řekla Mařenka a ve velké barevné knize nalistovala obrázek ježibaby Elizabeth, jak sedí na terase se svým zrzavým kocourem, popíjí černý čaj s mlékem a jí bábovku s borůvkami. Mařenka podala knížku ježibabě a vzala do ruky další. Dlouho v ní listovala, a když našla obrázek Vivianne, čarodějky z Paříže, chtěla ho také ježibabě ukázat. Ta se ale nemohla odtrhnout od Elizabeth. Vypadala přesně tak, jak jí to Mařenka popsala. Dokonce ještě líp! Byla elegantně oblečená, na stolku měla položenou kouzelnou hůlku s třpytivou hvězdou na konci a šálek, ze kterého pila,

